

JUDECĂTORIA SECTOR 2

DOSAR NR: 10574/300/2019

TERMEN:03.06.2019

COMPLET 8

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatii **BERCEA NICOLAE LAURENTIU (...)**, **BERCEA MIHAI LEONARD (...)** si **BERCEA ELENA, (...)**, reprezentati legal prin av (...), in calitate de intimati formulam, in conformitate cu art. 341 al. 2 cpp depunem prezentele

NOTE DE SEDINTA

prin care sustinem temeinicia plangerii formulate de Municipiului București reprezentat legal de Primarul General, cu sediul în B-dul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, impotriva ordonantei de clasare a cauzei a prim procurorului Remus Coman la data de 07.03.2019 in dosarul nr. 13078/P/2015 si pe cale de consecinta va solicitam admiterea plangerii, desfiintarea solutiei atacate si trimiterea dosarului catre organele de cercetare penala conform art.. 341 al. 6 lit b cpp

Ordonanta de clasare pronuntata la data de 07.03.2019 in dosarul 13078/P/2015 este nelegala si neteinica

Astfel

1.In primul rand va rog sa observati ca ordonanta atacata este identica cu Ordonanta procurorului din data de 23.11.2018 , ordonanta atacata neavand niciun element de diferentiere ca motivare si lexical cu cea din 23.11.2018

Practic prim procurorul prin ordonanta din 07.03.2019 nu prezinta propria motivare si propria convingere, argumentand in fapt si in drept, motivele pentru care considera ca ordonanata impotriva careia s-a formulat plangere este una temeinica si legala in raport de probe administrate in cauza.

Atat Curtea Europeana a Drepturilor Omului dar si practica interna a statuat ca fiecare pronuntare in cursul procesului penal trebuie sa reflecte propria convingere a „judecatorului” care a condus la luarea acelei decizii.

Or in cauza de fata va rugam sa observati onorata instanta ca intre cele 2 ordonate de clasare a cauzei nu exista nicio diferenta de motivare si aproape nici macar de redactare.

Pentru aceste motive va solicitam respectuos sa constatati ca in realitate Prim procurorul nu a analizat plangerea formulata impotriva ordonantei din 23.11.2018 incalcanad astfel principiul la un proces echitabil si beneficiul analizarii cauzei sub toate aspectele in caile de atac consacrate de Curtea europeana deoarece nu a motivat in fapt si in drept care sunt ratiunile personale pentru care a apreciat ordonanta din 23.11.2018 ca fiind legala si temeinica.

1.Mentinerea ca temeinica si legala a ordonantei de clasare din 23.11.2018 a procurorului de caz este nelegala si netemeinica sub toate aspectele sale

Astfel

A)Constatarea unei dublari a procedurilor administrative si penale prin aplicarea principiului de drept procesual „ne bis in idem” cu raportare la practica Curtii este una care este in contradictie cu cele statuate chiar de Curte in ceea ce priveste existenta unei dublari a procedurilor penale in dreptul intern pentru aceeasi fapta atunci cand exista o combinatie de proceduri care pot fi luate in considerare ca formand un ansamblu integrat, neexistand in aceste cazuri o dublare reala a procedurilor.

Astfel in practica recenta a Curtii respectiv in [în Cauza A&B c. Norvegiei, Cererile nr. 24130/11 și 29758/11 Curtea a statuat ca:](#)

“În opinia Cur?ii, totuși, problema caracterului „definitiv” sau nu al unei decizii nu se pune atunci când nu există nici o dublare reală a procedurilor, ci mai degrabă o combina?ie de proceduri care pot fi luate în considerare ca formând un ansamblu integrat.

Pe baza analizei de mai sus a jurispruden?ei Cur?ii este evident că, în ceea ce prive?te faptele sanc?ionate atât în materia dreptului penal, cât ?i în cea a dreptului administrativ, metoda cea mai sigură pentru a se asigura respectarea articolul 4 din Protocolul nr. 7 este de a prevedea, într-o etapă corespunzătoare, o procedură la un singur nivel care sa reunească ramurile paralele ale regimului juridic care reglementează activitatea în cauză, astfel încât diferitele nevoi urmărite de societate în răspunsul său la infrac?iune să fie adresate în cadrul unui singur proces.

Cu toate acestea, după cum a fost explicat mai sus (în special la punctele 111 și 117-120), **articolul 4 din Protocolul nr. 7 nu exclude desfășurarea procedurilor duble, chiar și până la finalizarea lor**, cu condi?ia să fie îndeplinite anumite condi?ii. În special, pentru a convinge Curtea de lipsa repetării judecării sau a pedepselor (*bis*) interzisă prin articolul 4 din Protocolul nr. 7, statul-pârât trebuie să demonstreze în mod convingător că procedurile duble din respectiva cauză au fost unite de o „rela?ie materială și temporală suficient de strânsă”. Cu alte cuvinte, trebuie să se demonstreze că acestea au fost combinate pentru a fi integrate într-un ansamblu coerent. Acest lucru înseamnă nu numai că scopurile urmărite și mijloacele utilizate pentru realizarea acestui obiectiv trebuie să fie în substan?ă complementare și să prezinte o legătură temporală, dar, de asemenea, că posibilele consecin?e ale

organizării tratamentului juridic aplicabil comportamentului în cauză trebuie să fie **proporționale și previzibile** pentru justițiabil.”

Tot Curtea a statuat ca nu exista o incalcare a principiului “ne bis in idem” atunci cand “procedura penală și procedura administrativă s-au desfășurat în paralel și au fost strâns legate între ele. Mai mult desfășurarea procedurilor duale (mixte – în fr.), cu posibilitatea impunerii diferitelor penalități cumulate, a fost previzibilă pentru reclamant, care trebuia să fi știut de la început că urmărirea penală, precum și impunerea de sancțiuni fiscale a fost făcută posibilă sau chiar probabilă într-o atare situație.”

• **Astfel ca în Cauza A&B c. Norvegiei**, Cererile nr. 24130/11 și 29758/11 cu privire la situația sesizată, “Curtea este convinsă că, în timp ce sancțiuni diferite au fost impuse de către două autorități diferite în cadrul unor proceduri diferite, a existat totuși o legătură suficient de strânsă între ele atât din punct de vedere material, cât și în timp, încât să poată fi considerat ca făcând parte dintr-un mecanism integrat de sancțiuni prevăzut de dreptul norvegian pentru cazurile de omisiune în furnizarea de informații într-o declarație fiscală ce dă naștere la deficiențe în evaluarea fiscal.”

• **Fata de acestea va rugam sa observati ca in speta de fata principiul de drept procesual “ne bis in idem” nu isi gaseste aplicabilitatea.**

• Pe de o parte, deoarece ambele proceduri s-au desfasurat in paralel si au fost in stransa legatura una cu alta, iar pe de alta parte, nu exista o dublare a sanctiunii faptuitorului Varvari Pavel in ceea ce priveste savarsirea infractiunii prevazute de art 24 pct 1 lit a din Legea 50/1991 fapta pentru care faptuitorul nu a fost sanctionat de catre Inspectoratul de Stat in Constructii prin procesele verbale seria B nr. 0001111/22.03.2016 si 0001112/22.03.2016.

• Potrivit celor doua procese verbale aratate intimatul-faptuitor Varvari Pavel a fost sanctionat pentru incalcarea prevederilor art. 24 lit b si d din Legea 50/1991, respectiv lipsa autorizatiei de construire pentru modificarile aduse imobilului din (...) si pentru lipsa asigurarii realizarii unui nivel de calitate corespunzator cerintelor printr-un sistem propriu de calitate conceput si realizat prin personal propriu cu responsabili tehnici cu executia atestati in conformitate cu prevederile art 25 lit c din Legea 10/1995 cu modificarile ulterioare.

• De asemenea se mentioneaza de catre Inspectoratul de Stat in Constructii in procesul verbal de control nr. 16569/22.03.2016 la pctul 1.3, fata de imprejurarea ca amenjarile au fost facute fara autorizatie intr-o zona protejata ca “ Potrivit art 24 al. 1 lit a din Legea 50/1991 aceste fapte constituie infractiuni”

Rezulta cu evidenta ca prin ordonanta de clasare pronuntata s-a facut o grava eroare prin solutia de clasare a faptei prevazuta si sanctionata de art 24 al.1 lit a prin retinerea netemeinica a principiului de drept “ne bis in idem” deoarece faptuitorul nu a fost sanctionat pentru aceasta fapta in niciunul din procesele verbale retinute de procuror ca fiind aplicabile in speta.

De altfel ISC nici nu avea competenta de a aplica vreo sanctiune penala faptuitorului intimat, aceasta fiind atributul exclusiv al organelor de urmarire penala si instantei de judecata.

Mai mult decat atat din declaratia faptuitorului data in fata organelor de cercetare penala - filele 99-101, 108-110 rezulta ca acesta cunostea ca imobilul asupra caruia a intervenit prin operatiunile de amenjarare / modificare se afla intr-o zona protejata, avand astfel “previzibilitatea” privind sanctionarea sa penala pentru incalcarea legii, distinct de nerespectarea procedurilor administrative aplicabile spetei.

Astfel, fata de practica Curtii, in ceea ce priveste lipsa incalcarii articolul 4 din Protocolul nr. 7 atunci cand procedurile se desfasoara in paralel si sunt in stransa legatura intre ele precum si fata de lipsa aplicarii vreunei sanctiuni pentru incalcarea prevederilor art 24 al. 1 lit a din Legea 51/1991 si previzibilitatea sanctiunii de catre fapturitor, este evident ca nu poate fi vorba de o dublare a caracterului punitiv prin aplicarea sanctiunii administrative ramasa definitiva prin necontestare si cercetarii savarsirii infractiunii prevazuta de art 24 al. 1 lit a din **ordonanta de clasare. Sub acest aspect, ordonanta de clasare este nelegala.**

A)In mod gresit s-a retinut in favoarea fapturitorului intimat circumstanta atenuanta potrivit careia acesta ar fi depus documentele necesare obtinerii autorizatiei de constructive, dar neprimind nicun raspuns de aproape 5 luni, s-a apucat sa execute lucrarile neautorizate.

Desi procurorul ar fi putut sa sanctioneze acest comportament macar prin aplicarea unei amenzi penale sub retinerea ca fapturitorul avea si alte cai legale de a obtine aceasta autorizatie si ca nimeni nu isi poate face dreptate singur decat in baza unei sentinte judecatoresti, procurorul retine gresit ca fapturitorul ar fi depus actele in vederea obtinerii autorizatiei de constructie.

Astfel in motivarea clasarii pentru infractiunea de executare fara autorizatie de construire de lucrari la constructii amplasate in zone construite protejate prevazuta de art 24 lit a din Legea 50/1991 acesta retine in situatia de fapt expusa (fila 3 al. 5 din ordonanata) urmatoarele:

“Dupa cum rezulta din declaratia fapturitorului Varvari Pavel coroborata cu dovada anexata declaratiei, intentionand sa efectueze lucrari de renovare la imobilul cumparat, la data de 09.03.2015 susnumitul a depus la Primaria Municipiului Bucuresti o cerere prin care cererea Directiei Generale Dezvoltare Urbana, Compartimentul Serviciu Autorizare eliberarea autorizatei prevazute de lege”.

Total gresit.

Astfel la fila 99 din dosar se regaseste recipisa de inregistrare a unei cereri la PMB avand numar de inregistrare 1314994/09.03.2015 cu termen de solutionare 08.04.2015.

Aceasta cerere nu reprezinta dovada depunerii actelor necesare obtinerii autorizatiei de constructie cum eronat a retinut procurorul ci reprezinta cererea in vederea eliberarii Certificatului de urbanism, act premergator depunerii autorizatiei de constructie.

Ca este asa o dovedeste faptul ca fapturitorul nu a depus nicio dovada a proiectului intocmit de catre un arhitect autorizat, ca a facut demersuri in vederea obtinerii avizelor necesare si mentionate in Certificatul de Urbanism si ca a depus cererea de obtinere a autorizatiei de construire, cu planuri arhitecturale “vizat spre neschimbare” cu viza PMB.

Faptuitorul nici pana la data prezentei nu a prezentat autorizatia de construire deoarece niciodata nu a facut demeruri reale in vederea obtinerii acesteia neavand intentia de a o obtine.

Lipsa de demersuri in obtinerea autorizateiei de construire isi gaseste ratiunea prin aceea ca nu ar fi primit o autorizatie de constructie care sa ii fi permis modificarile facute imobilui aflat in zona de protectie cu o arhitectura unicat la nivel international.

Dovada in acest sens stau fotografiile aflate la filele 240, 298 din dosar de unde rezulta "mutilarea" fatadei cladirii prin inchiderea unei terase cu geam termopan si prin distrugerea/eliminarea balconului cu arhitectura deosebita in concordanta cu toata cladirea si cu zona protejata in care se afla imobilul din (...).

Aceasta modificare a dus si la distrugerea stucaturilor arhitecturale aflate si sub acest balcon desfiintat si aflate pe tavanul partilor vatamate, aspecte care au fost sesizate de partea vatamata organelor de politie la data de 30.03.2016 (fila 171 din dosar) si in dovedire va depunem fotografii pe CD.

Asa cum aratat cererea nr. 1314994/09.03.2015 a reprezentat doar o cerere de eliberare a unui certificat de urbanism.

Ca este asa se poate observa din Certificatul de urbanism nr. 1001/1314994/16.07.2015 eliberat faptuitorului (fila 118 din dosar) ca urmare a depunerii de catre acesta a cererii 1314994/09.03.2016 si a carei recipisa se afla la dosar.

Astfel ca declaratia faptuitorului conform careia a asteptat 5 luni si neprimind niciun raspuns in luna august s-a apucat de renovari este una mincinoasa si nesustinuta de actele si probele administrate in cauza, inscrieri care inasa nu au fost judicios analizate de catre organele de urmarire penala si nici analizate judicios de catre procuror ca urmare a plangerilor formulate in cauza.

Faptuitorul a actionat cu buna stiinta atunci cand s-a apucat de renovari in luna august 2015 deoarece acesta avea cunostinta de obligatiile pe care le are si de documentele pe care trebuie sa le obtina pentru a obtine Autorizatia de construire, astfel cum rezulta din Certificatul de urbanism din 16.07.2015.

Potrivit acestui document, i se aduce la cunostinta faptuitorului ca imobilul se afla in zona protejata nr. (...), tesut traditional difuz zona (...), tesut rezidential traditional tipic – UNICAT la nivel international cu un fond construit de valoare arhitectuala ridicata si pentru care avea nevoie de avizul Ministerului Culturii si ISC DRCBI precum si efectuarea unei expertize tehnice intocmite de expert tehnic atestat MLAPT.

Mai mult faptuitorului i se aduce la cunostinta ca este obligat sa pastreze arhitectura initiala a fatadelor pe care inasa acesta a distrus-o prin inchiderea neautorizata a unei terase aflate la strada cu geam termopan desi aceasta terasa era doar acoperita, modificand astfel fatada casei in mod nelegal si calcand astfel in picioare istoria, frumosul si stilul elegant arhitectural al casei. Din fila 238 reprezentand schita imobilelor 4 si 5 asupra carora faptuitorul a intervenit brutal si nelegal se poate observa ca terasa stradala in suprafata de 5.47 mp era doar acoperita, nu inchisa!

A)In mod gresit s-a mentinut solutia de clasare pentru infractiunea de continuare a executarii lucrarilor dupa disponerea opririi acestora de catre organele de control competente, potrivit legii, prevazuta de art 24 lit b din Legea 50/1991

Astel prin ordonanta din data de 18.02.2016 s-a dispus oprirea lucrarilor de catre parchet.

Aceasta ordonanta a fost dusa la indeplinire de catre ISC prin procesul verbal de control 16569/22.03.2016.

La data de 21.03.2016 ca urmare a deplasarii facute de ISC s-a constatat ca „lucrarile prevazute la pct 1.2 au fost realizate integral”

In baza acestei mentiuni prim procurorul a dat solutia de clasare a faptei sanctionate de art 24 lit b din Legea 50/1991 considerand ca aceasta este suficienta pentru clasarea faptei.

Nu a luat in considerare declaratia facuta de partea vatamata Bercea Elena la data de 30.03.2016 prin care aceasta reclama si dovedea cu fotografii continuarea lucrarilor la imobilul faptuitorului si prin care aceasta arata ca, ca urmare a realizarii unei gauri prin zidul casei, la fatada, s-au distrus elemente arhitecturale de stucatura. Exista declaratia autentificata sub nr:1097 din 29.04.2016 prin care Constantin Elena vecina de vis a vis, (...) declara cum a vazut ca la data de 13.05.2016 s-au auzit zgomote foarte puternice care veneau de la imobilul de vis a vis de la mansarda de la etajul (...) a imobilului situat in (...). In acel moment a vazut cum o bucata din ornamentul casei de pe (...), cel de pe fatada a cazut in strada si cum l-a vazut pe proprietarul apartamentului de la mansarda coborand si strangand resturile mari din bucata cazuta”.

Or sustinerea prim procurorului din „convingerile sale” ca lucrarea s-ar fi finalizat de indata ca urmare a emiterii ordonantei de oprire a lucrarilor din 18.02.2016 .

Nu s-a audiat niciun martor ,nu s-a facut cercetare la fata locului in imobilul faptuitorului si nici nu s-a cerut punct de vedere de la Ministerului Culturii si ISC in legatura cu modificarile aduse de faptuitor imobilului.

Depunem in acest sens fotografii pe CD si declaratia autentificat sub nr. 1097/29.04.2016 a numitei Constantin Elena.

A)In ceea ce priveste solutia de clasare pentru infractiunea de distrugere prevazuta de art 253 alin Cp si aceasta este netemeinica.

Va rugam sa observati ca sunt intrunite toate elementele infractiunii, fapta de distrugere fiind savarsita de faptuitor cu intentie indirecta atat prin actiune cat si prin inactiune.

Astfel exista intentie indirecta atunci cand faptuitorul savarseste actiuni care prin natura lor sau prin modul de executare sunt apte sa produca in concret mai multe urmari (unele chiar ilicite), urmari fata de care faptuitorul este

indiferent, in sensul ca lasa producerea lor in mod cert, dupa cum nu actioneaza nici pentru impiedicarea producerii lor.

In speta faptuitorul cunoastea din data de 16.07.2015 care ii sunt obligatiile pentru a putea efectua interventiile la imobilul proprietatea sa.

Faptuitorul cunoastea ca nu are autorizatie de constructie si ca niciodata nu a intocmit proiecte, schite in vederea obtinerii autorizatiei de construire.

Faptuitorul cunoastea ca imobilul se afla intr-o zona protejata cu o arhitectura unica si ca trebuie sa obtina avize de la Ministerul Culturii si ISC

Faptuitorul cunoastea ca era obligat sa intocmeasca o expertiza tehnica intocmita de expert tehnic atestat MLAPT.

Astfel rezulta cu evidenta atat din probele administrate in cauza dar si din atitudinea ulterioara a faptuitorului ca acesta a actionat constient si a prevazut aceste urmari astfel incat acesta ar fi trebuit sa raspunda prin asumarea formei de vinovatie a intentiei indirecte.

Si prin faptul ca acesta nu facut nimic pentru intrarea in legalitate si pentru certificarea de catre autoritati ca modificarile aduse imobilului se incadreaza in zona arhitecturala reprezinta intentia indirecta prin inactiune a faptuitorului si care conduce la tragerea la raspundere a acestuia pentru savarsirea infractiunii prevazute de art 253 cod penal, faptuitorul actionand cu intentie prin faptele sale.

Mai mult decat atat faptuitorul, la momenetul la care s-a apucat de modificari cunoastea ca imobilul se incadra in clasa de risc seismic RS 1 conform adresei nr. 2506/17.11.2014 –fila 383 dosar.

Informarea inscrierii eronate a imobilului in clasa de risc seismic RS 1 a sosit la data de 04.05.2016 (fila 42 dosar) data la care, conform sustinerilor procurorului lucrarile erau finalizate.

Fata de cele aratate rezulta indubitabil ca faptuitorul, avand cunostinta la data inceperii lucrarilor, ca imobilul se afla in clasa RS 1 si desi cunoastea din Certificatul de urbanism eliberat la data de 16.07.2015 toate obligatiile ce ii reveneau pentru asigurarea sigurantei structurale si arhitecturale a imobilului a nesocotit toate acestea actionand cu buna stiinta ca incalca prevederile legale si ca prin faptele sale ar putea sa aduca degradari/distrugerii si prejudicii atat imobilului cat si locuitorilor din imobil lucru care de altfel s-a si intamplat.

Fata de cele aratate va solicit sa desfiintati solutia de clasare pentru infractiunea de distrugere prev de art 253 cod penal.

A)In ceea ce priveste solutia de clasare pentru infractiunea de furt prev de art 228 cod penal va solicitam sa constatati ca si aceasta este nelegala .

Pentru a pronunța soluția de clasare pentru infracțiunea prevăzută de art. 228 Cod Penal prim procurorul, identic ca și procurorul de caz au argumentat că părțile vătămate sunt cele vinovate pentru lipsa tragerii la răspundere deoarece nu am individualizat bunurile sustrase și nu am făcut probe în acest sens.

În primul rând nu ni s-a pus niciodată în vedere să indicăm bunurile ce ne-ar fi fost sustrate deși această obligație încumbea organelor de urmărire penală. De altfel nici făptuitorului nu i s-a solicitat să indice în declarațiile sale care au fost acele bunuri de care a fost „sigur” că au aparținut matusii sale pe care le-a „aruncat” din podul în care a intrat prin spargerea lacatului pus de părțile vătămate.

În ceea ce privește propunerea de probe în dovedirea plângerii dorim să amintim că sarcina strângerii probelor revine organelor de urmărire penală și nu părților vătămate, iar pe de altă parte trebuie precizat că solicitarea făcută de subsemnatii privind administrarea probelor cu martori, înscrisuri și expertiză ne-a fost respinsă tot de organele de urmărire penală prin ordonanță .

Pentru aceste motive vă solicităm să constatați temeinicia plângerii formulate de petent Primăria Municipiului București și să admiteti plângerea.

În drept : art. 341 al. 2 Cpp

Probe: înscrisuri, și fotografii pe suport CD

Bercea Elena

Bercea Nicolae Laurentiu

Bercea Mihai Leonard

Prin av (...)